

KRIMČEK

Glasilo Kinološkega društva Krim

Pomlad 2001

Pomlad je poskrbela za novo generacijo nam najljubših štirinožcev in skrajni čas je že, da se je spet "skotil" tudi Krimček. Ob urejanju vadišča, postavljanju ograje in saniranju škode, ki so jo na ograji povzročili neznani storilci, smo nanj kar nekako pozabili, zato pa smo začeli posodabljati Krimovo spletno stran. Videz in vsebina nove strani sta še v "delovni obliki" in nista dokončna, zato vas vabimo, sodelujte in prispevajte nove zamisli.

SPOMLADANSKI TEČAJI ŠOLANJA

Tečaji, ki potekajo od začetka marca, so že zašli v drugo polovico, končala se je tudi prva letošnja mala šola in začela druga.

V program Pes spremljevalec 1 in tečajih poslušnosti po programih A, B in C je skupaj vključeno okoli 25 vodnikov, prvi tečaj male šole je obiskovalo bolj ali manj redno 8 vodnikov, v drugem tečaju, ki se je začel po prvomajskih praznikih, pa se je zbralo 12 mladih psov.

Vsi tečaji potekajo po predvidenih učnih programih in znanje tečajnikov je približno tako, kot je bilo glede na domače delo s psi pričakovati. Naj tu še enkrat poudarimo, da samo dve uri tedenske vadbe na vadišču nikakor ne moreta zadostiti za to, da bodo izpitne vaje do konca junija solidno utrjene.

Ne le bodočim izpitnikom, tudi tistim, ki so se morda odločili, da k izpitu raje ne bi pristopili, svetujemo, naj s psom redno vadijo doma — vsak dan vsaj nekaj minut — in se udeležijo vsaj društvenega izpita. Vsak izpit je namreč prilika, da povsem objektivno preverimo, kaj smo psa naučili in pri katerih elementih smo bili premalo dosledni. Nikakor pa ne pomeni, da je pes, ki je opravil izpit, tudi za vselej izšolan in ubogljiv, saj vemo, da se vzgoja in šolanje psa ne začneta in ne zaključita v določeni starosti, ampak potekata vse življenje. Končni cilj nas vseh je zanesljiv in vodljiv pes, pa naj bo z izpitom ali brez njega.

Izpitni rezultat je dobro izhodišče za nadaljnje delo s psom, ne glede na to, ali bomo psa šolali naprej v društvenih tečajih ali morda sami doma. Če se vodnik in pes pri preverjanju znanja ne izkažeta zadovoljivo, je treba ugotoviti vzroke in v prihodnje obrniti stvari na bolje. Tu je sicer dobrodošel pogovor z inštruktorjem, ki lahko glede na dotedanje delo s psom morda svetuje drugačen pristop ali tehnike, a brez intenzivnejšega vodnikovega prizadevanja najbrž ne bo šlo.

Končni izpit bo na društvenem vadišču v **soboto, 30. junija, društveni pa v soboto, 16. junija**. Uro začetka izpitov bodo objavili inštruktorji v tečajih. Izpiti bodo zgodaj dopoldne in v vsakem vremenu, zato ne pozabite vaditi s psi tudi zjutraj in v dežju (zlasti kritična je lahko vaja prostor). Pravilnik o opravljanju izpitov KZS predpisuje, da mora pes na izpitu nositi **kovinsko ovratnico**. Če sicer vadite z drugačno ogrlico, psu vsaj tu in tam nadenite tudi kovinsko, da se je bo do izpita navadil. Po ceniku KZS za leto 2001 je **cena izpita skupaj z delovno knjižico 5.000,00 Sit**. Društveni izpit je za tečajnike brezplačen.

Komisija za šolanje KD Krim

PREDSTAVITEV TELLINGTON TOUCH METODE

Na gradu Prestranek je potekal 30. aprila poldnevni seminar o uporabi **Tellington Touch** (TT) metode pri psih. Gre za način dotikanja, ki omogoča izboljšanje ali odpravljanje telesnih in psihičnih težav pri živalih. Seminar je vodila sama gospa Linda Tellington-Jones, začetnica te metode, ki je vse svoje življenje posvetila živalim, zlasti konjem in psom in se je je zato — tako kot njenih 350 sodelavcev v 12 državah po svetu — oprijel vzdevek ambasadorka živali. V živo smo lahko videli praktičen prikaz različnih vrst gibalnih vaj in krožnih dotikov na psih, ki so jih lastniki na seminar pripeljali zaradi zdravstvenih ali vedenjskih težav.

Pisni materiali s seminarja za delo s psi po TT postopku naj bi bili pripravljene v kratkem, zato o teoretičnih osnovah metode morda kaj več tedaj, ko bodo prispeli. Zaenkrat naj iz svojih zapiskov na kratko povzamem le svoja opažanja.

Linda Tellington priporoča, da večkrat na dan s krožnimi pritiski prstov "obdelamo" psa po vsem telesu, od uhljev do blazinic. To naj bi sproščalo hiperaktivne pse (dobro se obnese pri psih, ki skačejo v vodnika, vlečejo na vrvici, ali so sicer neposlušni), pomagalo naj bi pri okrevanju zdravljenih živali (pozor: TT ni nadomestilo za zdravljenje temveč le dodatek!), povzročilo, da postanejo živali na tiste dele telesa, ki jih slabše "čutijo", bolj pozorne, olajšalo starostne težave in sčasoma omililo in celo odpravilo nekatere vedenjske težave, zlasti tiste instinktivne, ki jim botrujejo slabe izkušnje z ljudmi. Pes, na katerem redno izvajamo TT, menda postane tudi bolj učljiv, vsekakor pa bolj vodljiv, saj se močno izboljša tudi vez med psom in človekom, ki se psu tako posveča.

Drugi del TT metode obsega vaje psa v nekakšnem na tleh označenem labirintu. Nadzorovano in vodeno gibanje psa po takšnem labirintu izboljšuje njegovo zavedanje o lastnem telesu in koordinacijo gibanja.

Tellingtonova opozarja, da TT metoda ne more spreminjati oziroma omiliti nagonov, ki so pri določenih pasmah psov posebej izraženi in zanje značilni. Sem sodijo tiste pasme psov, ki so bile vzrejene za opravljanje specifičnih nalog kot so lovski psi, nordijske pasme, ovčarski in pastirski psi in verjetno še kateri.

Pred začetkom terapije se gospa Tellington natančno poduči o vrsti težav, vzrokih in morebitnih zdravljenih ali vedenjskih terapijah svojih "pacientov". Še zlasti v primerih vedenjskih težav svetuje poleg TT krožnih dotikov tudi druge ukrepe, ki lahko omilijo težave in segajo na področje prehrane, vodnikove avtoritete in krdelnih odnosov, kastracije/sterilizacije, alternativne veterine, itd.

Kako izvajamo TT postopek

Z izvajanjem TT postopka začnemo počasi in zelo obzirno do psa, dokler se ne navadi. Zlasti previdni smo na tistih predelih telesa, kjer je pes za dotke posebej občutljiv ali celo pokaže, da so mu. neprijetni. Teh mest se ne smemo izogibati, pritisk naših prstov je tam zelo nežen in kratkotrajen, a se čez čas spet previdno vrnemo nanje.

Ko postanejo psu dotiki prijetni (včasih šele po nekajkratnih izkušnjah), lahko pritisk postopoma tudi stopnjujemo, vendar nikoli tako, da bi postalo boleče. "Seanse" TT, ki trajajo nekako 10 minut, lahko ponovimo večkrat dnevno. Od masaže se vsa stvar razlikuje po tem, da pritisk prstov ne sega globoko v mišico, ampak s kožo pod prsti drsimo le po površini mišic.

Najprej sprostimo in umirimo sebe in psa. Pes naj bo v takem položaju, kot želi sam (leži, sedi, stoji). Ena roka mirno počiva na psu, z drugo izvajamo krožne gibe.

S palcem, sredincem in prstancem, ki jih sklenjene plosko položimo na kožo psa (prsti ne drsijo po površini dlake temveč premikajo kožo), z rahlim pritiskom naredimo malo več kot cel krog v smeri urinih kazalcev, nato prste prestavimo zraven pravkar opravljenega kroga in spet zakrožimo. To ponavljamo vse dokler ne prečkujemo vsega telesa. Ni pomembno, na katerem delu telesa začnemo in po kakšnem zaporedju potujemo po telesu, važno je le, da ne izpustimo nobenega dela. Ne pozabimo na uhlje, rep, prostor med prsti in gobček. Kakšen pritisk pri tem uporabimo, nam pove občutek. Če psu ne prija krogi v desni smeri, poskusimo v levo. Kroženje v desno naj bi ojačalo telesne funkcije, v levo pa sproščalo napetost.

Ko prečkujemo celo telo, lahko (če psu prija) tudi pregnetemo kožo po vsem telesu tako, da med prste ene roke nežno zgrabimo kožno kubo in jo nekako premikamo v smeti rasti dlake, denimo od glave proti repu, druga roka pa, kot prej, počiva na psu.

Krožni gibi po gobčku menda vplivajo na čustva psa in jih Tellingtonova priporoča za plašne ali agresivne pse. Zlasti učinkovita je masaža dlesni, ki se jih lahko dotikamo direktno ali skozi ustnice (pri starejših psih s slabim zobovjem).

Uhlji oz. točke na uhljih, ki jih z dotikom spodbudimo, so povezanee celotnim pasjim telesom, zato je delo na uhljih priporočljivo zlasti za sprostitvev napetih psov in za krepitev imunskega sistema. Na uhljih lahko izvajamo krožne gibe na zunanji in notranji strani ali pa po njih rahlo drsimo s prsti od korena uhlja navzven (ne vlečemo).

Gladenje uhljev 10 minut preden gre pes v avto menda učinkovito preprečuje slabost v avtu. Če ima vaš pes take težave, morda velja poskusiti.

Krožni gibi v medeničnem predelu (okoli repa in zadnjične odprtine) preprečujejo in izboljšujejo težave z zadrževanjem urina.

Kroženje po repu izboljšuje hojo psa, spreminja pa tudi njegova čustva.

Pri posebej občutljivih psih Tellingtonova okoli pasjega telesa v obliki dvojne osmice ovije elastičen povoj. Tudi to naj bi psu pomagalo, da se bolj zave svojega telesa. Povoj ostane na psu med izvajanjem ročnih dotikov in tudi med gibalnimi vajami na tleh, torej pri hoji skozi labirint, kar omogoča psu, da se bolj osredotoči na okolico in bolje obvladuje svoje telo.

Seveda sem tudi sama že zvečer poskusila s krogci na Greti in Pegamu in oba sta nadvse uživala. Mislim, da se spleča TT postopek vsaj nekajkrat poskusiti, pa četudi bi bil morda njegov edini efekt le očitno pasje zadovoljstvo. Pegam, ta moja kosmata groza, je zraven celo zasmrčal.

Karmen Zahariaš

S PSOM NA POČITNICE

Bliža se poletje in z njim nove počitnice, ki jih bodo nekateri srečneži lahko preživeli skupaj s svojimi štirinožci. Ker v naših razmerah potuje z letali ali vlaki še vedno razmeroma malo psov, si na kratko pogledimo, kako bomo psu (in družini) pot z avtom napravili kar se da prijetno in poskrbeli za mirno, urejeno in varno bivanje v počitniškem okolju.

Za prijetne počitnice s psom so vsekakor najpomembnejše pravočasne priprave. Naštejmo nekaj stvari, na katere moramo pomisliti.

Nekateri vzamejo štirinožca s seboj na dopust preprosto zato, ker sodi v krog družine in ker si počitnic brez njega ne morejo predstavljati. A tudi če mora kuža z nami le zato, ker zanj nikakor ne moremo najti varstva, nam to ne sme pokvariti dopusta. Raje se veselimo prostega časa, ki ga bomo preživeli skupaj s psom, saj — roko na srce — sicer zanj verjetno nimamo časa na pretek. Če bomo psa sproščeno vključili v naše počitniške aktivnosti in se bomo v novem okolju z njim dovolj in primerno ukvarjali, se bo tudi kuža pokazal z najboljšje plati. Odnosi s psom bodo zato tesnejši in kvalitetnejši tudi, ko bodo počitnice že zdavnaj za nami.

Večina psov je primerno socializirana in vzgojena, da nas lahko brez težav spremlja kamorkoli, tudi na počitnice. Če naš kuža ne sodi mednje, denimo, če je preoster in premalo vodljiv, je bolje, da zanj priskrbimo varstvo doma ali v hotelu za pse, saj nam zaradi svoje neprilagojenosti lahko zagreni težko pričakovani dopust.

Dovolj zgodaj poizvejmo, ali so v hotelu, kampu ali zasebnih sobah, kamor smo namenjeni, psi dobrodošli in kolikšno je doplačilo zanje. Če štirinožni dopustniki niso zaželeni, bomo imeli tako še vedno dovolj časa za izbiro nove počitniške variante.

V prtljago, ki jo bomo pripravili za psa, sodijo poleg dokumentov in priročne lekarne še hrana, voda, ogrlica in povodec, ležišče, skledi za vodo in hrano, brisača, krtača ter nekaj najljubših pasjih igrač, pozabiti pa ne smemo tudi na zalogo vrečk za pobiranje iztrebkov.

Pred odhodom obiščimo veterinarja, še zlasti, če se odpravljamo čez mejo. Podobno kot ljudje imajo tudi psi svojo zdravstveno knjižico imenovano Evropski certifikat o cepljenju in zdravstvenem stanju psov in mačk, ki je hkrati potni list živali. V knjižici, ki jo vsak kuža dobi ob prvem cepljenju, so vpisana vsa zaščitna cepljenja proti kužnim boleznim in steklini, veterinar pa bo po pregledu psa dodal še uradno potrdilo o trenutnem zdravstvenem stanju psa, ki je nujno ob prehodu meje. Povedal nam bo še, katere stvari so nepogrešljive v »popotni lekarni« za našega kosmatinca, zapisali pa si bomo tudi telefonsko številko, na katero ga lahko pokličemo v nujnih primerih.

Če je našemu kosmatincu med vožnjo slabo, bo veterinar predpisal primerno sredstvo proti slabosti v avtu. Linda Tellington, začetnica terapije za izboljšanje vedenjskih in zdravstvenih težav pri živalih s pomočjo dotikov, nam je pred dnevi zaupala, da proti slabosti v avtu pomaga tudi, če psu pol ure pred pričetkom vožnje deset minut s prav nežnimi potegi od korena proti robu masiramo uhlja.

Psa moramo v avto namestiti kar se da varno. Idealno je, če lahko v prtljažnik avtomobila namestimo posebno kletko, v kateri ima pes dovolj prostora, da se udobno zlekne, hkrati pa je varen pred morebitnimi zdrsni prtljage, ki ga obkroža. Če kletke nimamo, lahko zadnji del avtomobila pregradimo s posebno pregrado, ki psu preprečuje, da skače sem in tja po kabini. Če ne gre drugače, naj se kuža vozi na zadnjem se-

dežu, pripet s posebnim varnostnim pasom, ki ob morebitni nezgodi poskrbi za njegovo varnost.

Ceprav so danes že skoraj vsi avtomobili opremljeni s klimatskimi napravami, ki blagodejno vplivajo na počutje tako dvoosnožnih kot vseh ostalih potnikov, se na pot po možnosti odpravimo pod večer ali zgodaj zjutraj. Poskrbimo, da bo v avtu dovolj svežega zraka, paziti pa moramo, da psu med vožnjo ne piha v glavo ali, da ne moli glave skozi okno, saj si tako lahko nakoplje zdravstvene težave.

Pazimo, da kuža vsaj dve ali tri ure pred potovanjem ne zaužije nobene hrane, prav tako mu med potjo ne dajamo priboljškov. Pred odhodom ga peljimo na krajši sprehod, naj v miru opravi potrebo. Na pot vzemimo steklenico sveže vode (hladno lahko kupimo tudi na vsaki bencinski črpalki), ki mu jo ponudimo ob vsakem postanku. Na daljši poti se večkrat ustavimo in psu poleg požirka vode omogočimo, da se nekoliko razgiblje, poigra in opravi potrebo. Naj tu ne bo odveč opozorilo, da lahko pes zapusti vozilo šele potem, ko mu dovolimo, naj skoči ven — če že ne zaradi krdelne discipline, je to pomembno vsaj iz varnostnih razlogov.

Razen če avto ni prakiran v zares globoki senci, ki se ne bo umaknila, psa poleti nikoli ne pustimo čakati samega v avtomobilu, tudi če pustimo priprta okna ne, saj je to lahko zanj usodno. V razmislek: če spustimo okenska stekla za 4 cm, se pri zunanji temperaturi 34°C notranjost avtomobila v 20 minutah segreje na 51°C, v 40 minutah pa na 60°C. Zmotno in zelo nevarno je lahko tudi prepričanje, da bo psu v avtu hladneje, če bo imel moker kožuh. V nasprotju s človekom, ki telesno temperaturo znižuje s potenjem, ki vlaži kožo, deluje moker kožuh pri psu kot toplotni izolator, saj pes po telesu ne izloča znoja in se hladi samo z dihanjem in »potenjem« skozi jezik.

Hoja po razbeljenem asfaltu na cestah ali parkiriščih je za psa zelo neprijetna. Vroča površina tal lahko že sama poškoduje blazinice, ker pa hkrati pa tudi odseva vročino, je psu — zlasti, če je manjše velikosti — pri tleh neprimerno bolj vroče kot nam, pa čeprav nam okoli glave prijetno pihlja. Zato nam bo vselej, ko sami ne bi radi bos hodili po asfaltu ali betonu, tudi pes hvaležen, če bo lahko hodil po travi.

Ko prispemo na cilj, privoščimo psu pošten sprehod in mu ponudimo lahek obrok hrane ter obilo sveže vode. Idealno je, če je kuža navajen na suho, briketirano hrano, saj nam to prihrani težave s pripravo in skladiščenjem hrane zanj. Darling nudi širok izbor briketirane hrane za pse, tako, da najbrž ne bo težko najti prave tudi za našega razvajenca. Če psa sicer hranimo drugače, ga moramo na brikete privajati postopno. Kakšen teden brikete najprej v majhnih, nato pa v vse večjih količinah dodajamo hrani, ki je je pes sicer navajen tako, da na koncu dobi samo še brikete. Ob suhi hrani imora imeti kuža vselej na razpolago tudi veliko sveže vode. Natančno se moramo držati navodil o količini hrane, ki jo pes glede na svojo velikost in starost lahko zaužije na dan in najboljše je, da mu dnevno količino briketov razdelimo v dva obroka. Pazimo, da psa ne hranimo vsaj dve uri pred telesno aktivnostjo (sprehodom ali plavanjem).

Poskrbeti moramo, da bo vedenje psa v novem okolju kar se da vzorno. Ne pustimo mu, da sam raziskuje okolico, imejmo ga vselej ob sebi in če je potrebno, na vrvi, saj smo odgovorni za vsa njegova dejanja. Pazimo, da pes z lajanjem ne moti drugih dopustnikov ali, da si ne prisvoji novega teritorija. Prav je, da se na plaži z njim umaknemo povsem na samo, tudi, če ves dan le poležava v senci in mu ni do kopanja.

Posebej natančni moramo biti pri pasji »toaleti«. Takoj ob prihodu poiščimo primeren, umaknjen kraj, kjer bo pes med počitnicami lahko v miru opravljal potrebo. Iztrebke **vselej**

takoj pobereмо v vrečke, ki jih v ta namen nosimo s seboj, in jih odvržemo v najbližji koš za smeti. Od vtisa, ki ga bomo s svojim psom pustili v počitniškem kraju je odvisno, ali bodo prebivalci nam in vsem ostalim dopustnikom s psi še kdaj ponudili svoje gostoljubje.

Karmen Zahariaš

NAGONI PSA

Šolanje psov lahko poteka na različne, psu in vodniku bolj ali manj naravne in privlačne načine.

Ameriška zakonca Wendy in Jack Volhart sta izkušena kinologa in avtorja več knjig s področja šolanja in vedenja psov, ki že 25 let vodita svoj center za šolanje psov in vzgojo inštruktorjev šolanja. Svojo filozofijo uspešnega šolanja psov, ki jo kot izvrstna tekmovalca tudi sama dokazujeta v praksi, opirata pretežno na nagone psa, natančneje, na izbiro tistega nagona, ki je pri šolanju določene vaje najnaravnejši in zato obrodi najhitrejše in najzaneslivejše rezultate. Njun način šolanja, ki ima tudi izven ZDA precej pristašev, tako poteka skozi »preklapljanje« med posameznimi nagoni.

Pred začetkom šolanja je potrebno natančno ugotoviti osebnostne značilnosti vsakega psa. V pričujočem povzetku članka Wendy Volhard so predstavljena izhodišča, ki jih pri tem upoštevata:

Osebnost psa

Za lažje razumevanje smo nagonsko vedenje psov poenostavljeno razdelili v tri skupine:

- plenski nagon,
- krdelni nagon,
- obrambni nagon.

Ti nagoni, ki jih lahko koristno uporabimo, ko psa učimo novega vedenja, odražajo instinktivno vedenje, ki ga je pes podedoval od svojih prednikov.

Vsak pes je posameznik, ki se rodi s specifičnim naborom podedovanih, genetsko vnaprej določenih vedenj. Osebnost in temperament psa in njegove sposobnosti opravljanja različnih nalog so odvisne od intenzivnosti in medsebojne usklajenosti teh vedenj, pa tudi od tega, katere sestavne dele posameznih nagonov nosi pes v sebi in v kolikšni meri. Zmes vsega tega vpliva na način, kako pes zaznava svet okoli sebe.

Trije najpomembnejši »nagoni«

V *nagon plena* sodijo tista podedovana vedenja, ki so povezana z lovom, z ubijanjem plena in s hranjenjem.

Plenski nagon sproži gibanje, zvok in vonj. Oblike vedenja, ki jih lahko povežemo s plenskim nagonom so:

- opazovanje in poslušanje,
- vohanje in sledenje,
- zalezovanje in pregon,
- napad na plen,
- lajež z visokim glasom,
- skakanje navzgor in vlečenje navzdol,
- stresanje,
- trganje in razkosavanje,
- ugriz in ubijanje,
- prenašanje v gobcu,
- uživanje hrane,
- kopanje in zakopavanje.

Nekatere od omenjenih načinov vedenja lahko opazujemo, ko pes preganja mačko in, denimo, z visokim glasom razburjeno laja, ko se ta zateče na drevo. Mnogi psi tudi stresajo in trgajo mehke igrače ali pa zakopavajo pasje piškote v kavč.

Krdelni nagon sestavljajo tiste oblike vedenja, ki jih povežemo z reprodukcijo in z bivanjem v skupini ali v krdelu. Psi so družabne živali, ki so se razvile iz volka. Če hočejo loviti plen večji od sebe, morajo volkovi živeti in loviti v krdelih. Red v krdelu zagotavlja socialna hierarhija, ki jo oblikujejo stroga pravila vedenja. Zato je zmožnost biti del skupine in se ji znati prilagajati zelo pomembna in se pri psu izraža v pripravljenosti, da sodeluje z vodnikom. Položaj psa v socialni hierarhiji spodbuja krdelni nagon. Vedenja, ki jih lahko umestimo v krdelni nagon, so naslednja:

- telesni stiki z ljudmi in/ali drugimi psi,
- igra z ljudmi in/ali drugimi psi,
- vedenje, povezano s socialno interakcijo z drugimi psi, denimo razumevanje telesne govorice,
- reproduktivno vedenje kot na primer lizanje, naskakovanje, lizanje uhljev in vse ostale kretnje dvorjenja,
- sposobnost razmnoževati se in biti dober roditelj.

Pes, pri katerem najdemo veliko teh načinov vedenja, je vodniku neprestano za petami in je najsrečnejši v njegovi družbi. Rad se crklja, se pusti negovati in rad dela z vodnikom. Tak pes je lahko zelo nesrečen, kadar je dlje časa sam, kar lahko povzroči tudi tesnobo zaradi gospodarjeve odsotnosti.

Obrambni nagon je nagon, ki mu botrujeta skrb za preživetje in samoohranitev. Obrambni nagon tvori tako **borbeno vedenje** kot **vedenje izogibanja** — **bežanje**. Obrambni nagon je zelo kompleksen nagon, saj lahko isti dražljaj sproži v psu agresivno vedenje (borbo) ali pa — zlasti pri mladih psih — izogibanje (beg).

Bojevitost se razvije dokončno šele, ko je pes star približno dve leti ali tudi več, čeprav nagnjenje k takšemu vedenju opazimo že prej. Z bojevitostjo povezujemo:

- naježeno dlako po vratu od ramen navzgor,
- samozavestno, napeto stoji in strmenje v drugega psa,
- vztrajanje na mestu ali približevanje neznanim predmetom,
- čuvanje hrane, igrača ali teritorija pred ljudmi ali drugimi psi,
- pes se nerad pusti božati in negovati,
- ležanje pred vrati, omarami s hrano ali hladilnikom; pes se od tam noče umakniti,
- renčanje na ljudi ali pse,
- polaganje glave (oz. tace) na ramena drugega psa,
- grizenje ljudi ali drugih psov.

Izogibanje (beg) kaže na to, da pes ni gotov sam vase. Na vedenje izogibanja kažejo naslednji znaki:

- dlaka, nasršena po vsej dolžini hrbta in ne le po vratu,
- skrivanje ali beg pred novo situacijo,
- zavračanje dotikov tujih ljudi,
- splošno pomanjkanje samozavesti,
- uriniranje med pozdravljanjem z lastnikom ali tujcem,
- telo nizko pri tleh kadar ga pozdravljajo ljudje ali drugi psi.

Odrevenelost — pes se ne premakne niti naprej niti nazaj — pojasnjujemo kot zadrževano izogibanje.

V prihodnjega Krimčka bomo vključili test, s katerim boste lahko sami presodili, kako so v vašem psu izraženi omenjeni nagoni.

Priredila Karmen Zahariaš

Glasilno Krimček izdaja UO KD KRIM štirikrat letno.

Ureja in oblikuje: Karmen Zahariaš

Prispevke pošljite na e-naslov: kd_krimc@yahoo.com

OBVESTILO

Skupino za nastope, ki je lani vadila ob sobotah dopoldne, prosimo za še malo potrpljenja — zamisli nismo opustili in z vajami bomo nadaljevali takoj ko bo mogoče. Se slišimo!

PA ŠE NASMEŠEK. PROSIM!

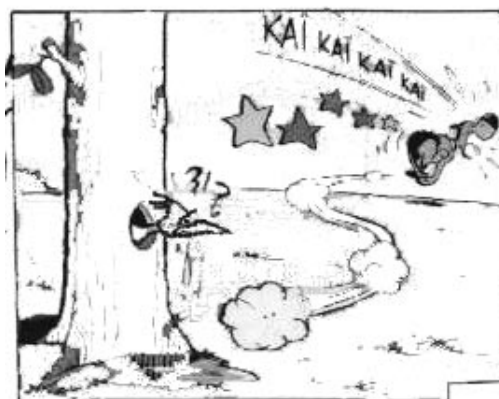
1.

2.

3.

Domača stran KD Krim na internetu
www.kin-drustvo-krim.si